

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

στη σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καταρτιζόμενο από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 34 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ του παρόντος πρωτοκόλλου, κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ στην πράξη του Συμβουλίου της 16ης Οκτωβρίου 2001 για την κατάρτιση του πρωτοκόλλου στη σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τα συμπεράσματα που εγκρίθηκαν κατά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, και την ανάγκη να τεθούν αμέσως σε εφαρμογή προκειμένου να επιτευχθεί ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τις συστάσεις των εμπειρογνομόνων με την ευκαιρία των εκθέσεων αμοιβαίας αξιολόγησης, που πραγματοποιήθηκαν βάσει της κοινής δράσης 97/827/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 1997, για τη δημιουργία μηχανισμού αξιολόγησης της εφαρμογής και της υλοποίησης, σε εθνικό επίπεδο, των διεθνών υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί στον τομέα της καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος⁽¹⁾,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ για την ανάγκη να προβλεφθούν πρόσθετα μέτρα στον τομέα της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων με σκοπό την καταπολέμηση του εγκλήματος, περιλαμβανομένου κυρίως του οργανωμένου εγκλήματος, της νομιμοποίησης προσόδων από παράνομες δραστηριότητες και του οικονομικού εγκλήματος,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, οι οποίες προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 29ης Μαΐου 2000⁽²⁾, εφεξής καλουμένη «σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής του 2000».

Άρθρο 1

Αίτηση για την παροχή πληροφοριών σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει, υπό τους όρους που καθορίζει το παρόν άρθρο, τα απαραίτητα μέτρα για να προσδιορίζει, απαντώντας σε αίτηση άλλου κράτους μέλους, κατά πόσον φυσικό ή νομικό πρόσωπο ως προς το οποίο διεξάγεται ποινική έρευνα κατέχει ή ελέγχει έναν ή περισσότερους λογαριασμούς πάσης φύσεως σε οποιαδήποτε τράπεζα που ευρίσκεται στο έδαφός του και, εάν συμβαίνει πράγματι αυτό, να παρέχει όλες τις λεπτομέρειες των λογαριασμών αυτών.

Στις πληροφορίες περιλαμβάνονται επίσης, εφόσον τούτο ζητηθεί και κατά το μέτρο που τα σχετικά στοιχεία μπορούν να παρασχεθούν εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, οι λογαριασμοί για τους οποίους το διωκόμενο πρόσωπο έχει πληρεξουσιότητα.

2. Η προβλεπόμενη στο παρόν άρθρο υποχρέωση ισχύει μόνο στο μέτρο που η τράπεζα, στην οποία τηρείται ο λογαριασμός, έχει τις πληροφορίες αυτές.

3. Η προβλεπόμενη στο παρόν άρθρο υποχρέωση ισχύει μόνον εφόσον η έρευνα αφορά:

- αδίκημα που τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή περιοριστικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων ετών στο αιτούν κράτος και τουλάχιστον δύο ετών στο προς ό η αίτηση κράτος, ή
- αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο 2 της σύμβασης του 1995 για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (σύμβασης

Eurorol) ή στο παράρτημα της σύμβασης, όπως έχει τροποποιηθεί, ή

- στο βαθμό που ενδεχομένως δεν καλύπτεται από τη σύμβαση Eurorol, αδίκημα που αναφέρεται στη σύμβαση του 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και στο πρωτόκολλο του 1996 ή στο δεύτερο πρωτόκολλο του 1997 της σύμβασης αυτής.

4. Η αιτούσα αρχή στην αίτησή της:

- δηλώνει γιατί θεωρεί ότι οι αιτούμενες πληροφορίες είναι πιθανόν να έχουν ουσιαστική σημασία για τους σκοπούς της έρευνας περί του αδικήματος,

- δηλώνει για ποιο λόγο πιθανολογεί ότι οι λογαριασμοί τηρούνται σε τράπεζες του προς ό η αίτηση κράτους μέλους και, στο βαθμό που διαθέτει σχετικές πληροφορίες, ποιες ενδέχεται να είναι οι τράπεζες αυτές,

- περιλαμβάνει κάθε διαθέσιμη πληροφορία η οποία ενδέχεται να διευκολύνει την εκτέλεση της αιτήσεως.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαρτήσουν την εκτέλεση της κατά το παρόν άρθρο αιτήσεως από τους αυτούς όρους που εφαρμόζουν επί αιτήσεων έρευνας και κατάσχεσης.

6. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 3.

⁽¹⁾ ΕΕ L 344 της 15.12.1997, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ C 197 της 12.7.2000, σ. 3.

Άρθρο 2

Αιτήσεις για την παροχή πληροφοριών επί τραπεζικών συναλλαγών

1. Κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος κράτους, το προς ό η αίτηση κράτος παρέχει τα επί μέρους στοιχεία συγκεκριμένων τραπεζικών λογαριασμών και πράξεων που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου σχετικά με ένα ή περισσότερους λογαριασμούς που προσδιορίζονται στην αίτηση, συμπεριλαμβανομένων των επί μέρους στοιχείων οιοδήποτε λογαριασμού από τον οποίο ή προς τον οποίο έχει γίνει έμβασμα.
2. Η υποχρέωση που προβλέπεται στο παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνο κατά το μέτρο που η τράπεζα στην οποία τηρείται ο λογαριασμός διαθέτει τις πληροφορίες.
3. Το αιτούν κράτος μέλος δηλώνει στην αίτησή του γιατί θεωρεί τις αιτούμενες πληροφορίες σημαντικές για τους σκοπούς της έρευνας περί του αδικήματος.
4. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαρτήσουν την εκτέλεσή της κατά το παρόν άρθρο αιτήσεως από τους αυτούς όρους που εφαρμόζουν επί αιτήσεων έρευνας και κατάσχεσης.

Άρθρο 3

Αιτήσεις παρακολούθησης τραπεζικών συναλλαγών

1. Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει να διασφαλίσει ότι, κατόπιν αιτήσεως άλλου κράτους μέλους, θα είναι σε θέση να παρακολουθεί, κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου, τις τραπεζικές πράξεις που πραγματοποιούνται σχετικά με ένα ή περισσότερους λογαριασμούς που προσδιορίζονται στην αίτηση και να κοινοποιεί τα σχετικά αποτελέσματα στο αιτούν κράτος μέλος.
2. Το αιτούν κράτος μέλος δηλώνει στην αίτησή του γιατί θεωρεί τις αιτούμενες πληροφορίες σημαντικές για το σκοπό της έρευνας περί του αδικήματος.
3. Η απόφαση περί παρακολούθησης λαμβάνεται σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση από τις αρμόδιες αρχές του προς ό η αίτηση κράτους μέλους, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της εθνικής νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους.
4. Οι πρακτικές λεπτομέρειες της παρακολούθησης συμφωνούνται μεταξύ των αρμόδιων αρχών του αιτούντος και του προς ό η αίτηση κράτους μέλους.

Άρθρο 4

Απόρρητο

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι τράπεζες δεν αποκαλύπτουν στον ενδιαφερόμενο πελάτη τους ή σε άλλα τρίτα πρόσωπα ότι έχουν διαβιβασθεί πληροφορίες στο αιτούν κράτος σύμφωνα με τα άρθρα 1, 2 ή 3 ή ότι διεξάγεται έρευνα.

Άρθρο 5

Υποχρέωση ενημέρωσης

Εάν η αρμόδια αρχή του προς ό η αίτηση κράτους μέλους, κατά την εκτέλεση αίτησης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, θεωρήσει ότι απαιτείται η διεξαγωγή ερευνών οι οποίες δεν προβλέπονταν αρχικά ή που δεν μπόρεσαν να προσδιορισθούν όταν υποβλήθηκε η αίτηση, ενημερώνει αμελλητί περί αυτού την αιτούσα αρχή προκειμένου αυτή να είναι σε θέση να προβεί σε περαιτέρω ενέργειες.

Άρθρο 6

Συμπληρωματικές αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής

1. Όταν η αρμόδια αρχή του αιτούντος κράτους μέλους υποβάλλει αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία είναι συμπληρωματική προηγούμενης αιτήσεως, δεν απαιτείται να παράσχει πληροφορίες οι οποίες είχαν ήδη παρασχεθεί κατά την αρχική αίτηση. Η συμπληρωματική αίτηση περιέχει τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εξακρίβωση της αρχικής αίτησης.
2. Εάν, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, η αρμόδια αρχή που υπέβαλε την αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής συμμετέχει στην εκτέλεση της αίτησης στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος, δύναται, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 3 της σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής του 2000, να υποβάλει συμπληρωματική αίτηση απευθείας στην αρμόδια αρχή του προς ο η αίτηση κράτους μέλους κατά το χρόνο που βρίσκεται σε αυτό το κράτος.

Άρθρο 7

Τραπεζικό απόρρητο

Τα κράτη μέλη δεν επικαλούνται το τραπεζικό απόρρητο ως λόγο μη συνεργασίας όσον αφορά αίτηση αμοιβαίας συνδρομής άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 8

Φορολογικά αδικήματα

1. Η αίτηση αμοιβαίας συνδρομής δεν είναι δυνατόν να απορριφθεί για μόνο το λόγο ότι αφορά αδικήμα το οποίο το προς ό η αίτηση κράτος μέλος θεωρεί ως φορολογικό αδικήμα.
2. Εάν ένα κράτος μέλος εξήρησε την εκτέλεση αίτησης για έρευνα και κατάσχεση από τον όρο ότι το αδικήμα για το οποίο κατετέθη η αίτηση τιμωρείται και σύμφωνα με την νομοθεσία του, ο όρος αυτός λογίζεται ότι έχει πληρωθεί, όσον αφορά τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εάν το αδικήμα αντιστοιχεί, σύμφωνα με την νομοθεσία του, σε αδικήμα της αυτής φύσεως.

Η αίτηση δεν απορρίπτεται εκ μόνου του λόγου ότι η νομοθεσία του προς ό η αίτηση κράτους μέλους δεν επιβάλλει της αυτής φύσης φορολογική επιβάρυνση ή τέλος ή δεν προβλέπει την αυτή ρύθμιση περί φορολογικής επιβάρυνσης, τέλους, δασμών ή συναλλάγματος που προβλέπει η νομοθεσία του αιτούντος κράτους μέλους.

3. Το άρθρο 50 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας Σένγκεν καταργείται.

Άρθρο 9

Πολιτικά αδικήματα

1. Για τους σκοπούς της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής μεταξύ των κρατών μελών, το προς ό η αίτηση κράτος μέλος δεν μπορεί να χαρακτηρίσει κανένα αδίκημα ως πολιτικό αδίκημα, ως αδίκημα συνδεδεμένο προς πολιτικό αδίκημα ή ως αδίκημα εμφορούμενο από πολιτικά κίνητρα.

2. Κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 13 παράγραφος 2 κοινοποίηση, κάθε κράτος μέλος δύναται να δηλώσει ότι θα εφαρμόσει την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μόνον όσον αφορά:

α) τα αδικήματα, τα προβλεπόμενα στα άρθρα 1 και 2 της ευρωπαϊκής σύμβασης για την καταστολή της τρομοκρατίας, της 27ης Ιανουαρίου 1977·

και

β) τα αδικήματα της σύστασης συμμορίας ή της εγκληματικής οργάνωσης —τα οποία αντιστοιχούν στην συμπεριφορά που περιγράφεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 της σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την έκδοση, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης— για την διάπραξη ενός ή περισσότερων αδικημάτων, που προβλέπονται στα άρθρα 1 και 2 της ευρωπαϊκής σύμβασης για την καταστολή της τρομοκρατίας.

3. Οι επιφυλάξεις που διατυπώθηκαν δυνάμει του άρθρου 13 της ευρωπαϊκής σύμβασης για την καταστολή της τρομοκρατίας δεν εφαρμόζονται στην αμοιβαία δικαστική συνδρομή μεταξύ των κρατών μελών.

Άρθρο 10

Διαβίβαση στο Συμβούλιο των αποφάσεων απόρριψης και παραπομπή στην Eurojust

1. Εάν αίτηση απορριφθεί δυνάμει:

— του άρθρου 2 στοιχείο β) της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής ή του άρθρου 22 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης Μπενελοούε, ή

— του άρθρου 51 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας Σένγκεν ή του άρθρου 5 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, ή

— του άρθρου 1 παράγραφος 5 ή του άρθρου 2 παράγραφος 4 του παρόντος πρωτοκόλλου,

και το αιτούν κράτος μέλος εμμένει στην αίτησή του, χωρίς να μπορεί να βρεθεί λύση, η αιτιολογημένη απόφαση απόρριψης της αιτήσεως διαβιβάζεται προς ενημέρωση στο Συμβούλιο από το

προς ό η αίτηση κράτος μέλος, για ενδεχόμενη εκτίμηση της λειτουργίας του μηχανισμού δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών.

2. Οι αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους μέλους, μπορούν να αναφέρουν στην Eurojust, μόλις αυτή δημιουργηθεί, τα ανακύπτοντα προβλήματα κατά την εκτέλεση αιτήσεων που αφορούν τις διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, προκειμένου να ευρεθεί, ενδεχομένως, πρακτική λύση, σύμφωνα με τις διατάξεις που ορίζονται στην πράξη για την ίδρυση της Eurojust.

Άρθρο 11

Επιφυλάξεις

Δεν επιτρέπονται επιφυλάξεις στο πλαίσιο του παρόντος πρωτοκόλλου εκτός από εκείνες που προβλέπονται ρητά στο άρθρο 9 παράγραφος 2.

Άρθρο 12

Εδαφική εφαρμογή

Το παρόν πρωτόκολλο θα εφαρμοσθεί στο Γιβραλτάρ όταν η σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή του 2000 εφαρμοσθεί στο Γιβραλτάρ, σύμφωνα με το άρθρο 26 της εν λόγω σύμβασης.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

1. Το παρόν πρωτόκολλο υπόκειται στην έγκριση των κρατών μελών σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την ολοκλήρωση των συνταγματικών διαδικασιών έγκρισης του παρόντος πρωτοκόλλου.

3. Το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει στα οκτώ ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ενενήντα ημέρες μετά την αναφερόμενη στην παράγραφο 2 κοινοποίηση από κράτος που είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την ημερομηνία έκδοσης από το Συμβούλιο της πράξης για την κατάρτιση του παρόντος πρωτοκόλλου και το οποίο εξεπλήρωσε όγδοο τη διατύπωση αυτή. Ωστόσο, εάν η σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής του 2000 δεν έχει τεθεί σε ισχύ κατ' αυτήν την ημερομηνία, το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής του 2000.

4. Οποιαδήποτε κοινοποίηση η οποία διενεργείται από κράτος μέλος μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, δυνάμει της παραγράφου 3, έχει ως αποτέλεσμα ότι, ενενήντα ημέρες μετά την κοινοποίηση αυτή, το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει μεταξύ αυτού του κράτους μέλους και των κρατών μελών, για τα οποία έχει ήδη αρχίσει να ισχύει.

5. Πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, σύμφωνα με την παράγραφο 3, κάθε κράτος μέλος δύναται, όταν προβαίνει στην αναφερόμενη στην παράγραφο 2 κοινοποίηση ή οποτεδήποτε άλλοτε μετά την κοινοποίηση αυτή, να δηλώσει ότι το παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στις σχέσεις του με τα κράτη μέλη που προέβησαν στην ίδια δήλωση. Οι δηλώσεις αυτές αρχίζουν να παράγουν αποτελέσματα ενενήντα μέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσής τους.

6. Παρά τις παραγράφους 3 έως 5, η έναρξη ισχύος ή η εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου δεν παράγει αποτελέσματα στις σχέσεις μεταξύ δύο κρατών μελών πριν από την έναρξη ισχύος ή την εφαρμογή της σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής του 2000 μεταξύ των εν λόγω κρατών μελών.

7. Το παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στις διαδικασίες αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής που αρχίζουν μετά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του, ή εφαρμογής του, σύμφωνα με την παράγραφο 5, μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

Άρθρο 14

Προσχωρούντα κράτη μέλη

1. Το παρόν πρωτόκολλο είναι ανοιχτό προς προσχώρηση σε κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προσχωρεί στη σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής του 2000.
2. Το κείμενο του παρόντος πρωτοκόλλου, που καταρτίζεται από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη γλώσσα του κράτους που προσχωρεί, είναι αυθεντικό.
3. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο θεματοφύλακα.
4. Το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει, για κάθε κράτος που προσχωρεί, ενενήντα μέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησής του ή κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, εφόσον δεν έχει ήδη τεθεί σε ισχύ κατά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας των ενενήντα ημερών.
5. Αν το παρόν πρωτόκολλο δεν έχει αρχίσει ακόμα να ισχύει κατά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης των προσχωρούντων κρατών μελών, σ' αυτά τα κράτη μέλη εφαρμόζεται το άρθρο 13 παράγραφος 5.
6. Παρά τις παραγράφους 4 και 5, η έναρξη ισχύος ή η εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου ως προς το κράτος που προσχωρεί δεν παράγει αποτελέσματα πριν από την έναρξη ισχύος ή την εφαρμογή της σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής του 2000 ως προς το συγκεκριμένο κράτος.

Άρθρο 15

Θέση της Ισλανδίας και της Νορβηγίας

Οι διατάξεις του άρθρου 8 συνιστούν μέτρα που τροποποιούν ή βασίζονται στις διατάξεις του παραρτήματος Α της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις 16 Οκτωβρίου 2001, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά· το εν λόγω αντίτυπο κατατίθεται στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν ⁽¹⁾ (εφεξής καλούμενη «συμφωνία σύνδεσης»).

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος για την Ισλανδία και τη Νορβηγία

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 8 της συμφωνίας σύνδεσης, η διάταξη που προβλέπεται στο άρθρο 15 του παρόντος πρωτοκόλλου αρχίζει να ισχύει για την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ως προς τις αμοιβαίες σχέσεις τους με κάθε κράτος μέλος για το οποίο το παρόν πρωτόκολλο έχει ήδη αρχίσει να ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφοι 3 ή 4, ενενήντα ημέρες μετά την παραλαβή από το Συμβούλιο και την Επιτροπή των πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 της συμφωνίας σύνδεσης για την εκπλήρωση των συνταγματικών τους απαιτήσεων.
2. Η έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου για ένα κράτος μέλος μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διάταξης που προβλέπεται στο άρθρο 15 για την Ισλανδία και τη Νορβηγία, καθιστά αυτή τη διάταξη επίσης εφαρμοστέα στις αμοιβαίες σχέσεις αυτού του κράτους με την Ισλανδία και τη Νορβηγία.
3. Σε κάθε περίπτωση, η προβλεπόμενη στο άρθρο 15 διάταξη δεν δεσμεύει την Ισλανδία και τη Νορβηγία πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής του 2000 ως προς τα συγκεκριμένα δύο κράτη.
4. Υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 1, 2 και 3, η προβλεπόμενη στο άρθρο 15 διάταξη αρχίζει να ισχύει για την Ισλανδία και τη Νορβηγία το αργότερο την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου για το δέκατο πέμπτο κράτος, το οποίο είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την στιγμή της εκ μέρους του Συμβουλίου έκδοσης της πράξης για την κατάρτιση του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 17

Θεματοφύλακας

Θεματοφύλακας του παρόντος πρωτοκόλλου είναι ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο θεματοφύλακας δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* πληροφορίες για την πρόοδο των εγκρίσεων και των προσχωρήσεων καθώς και τις δηλώσεις και οποιαδήποτε άλλη κοινοποίηση άπτεται του παρόντος πρωτοκόλλου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

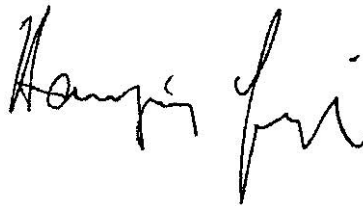
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

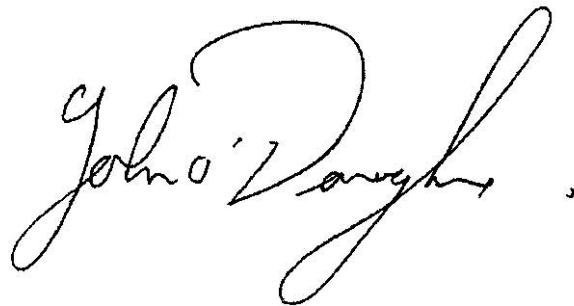
Por el Gobierno del Reino de España

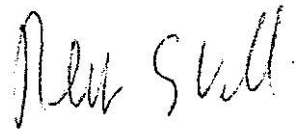
Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

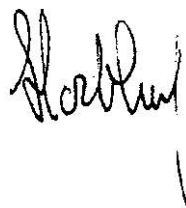
Per il governo della Repubblica italiana

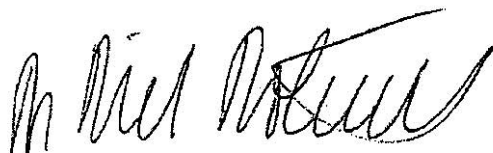
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

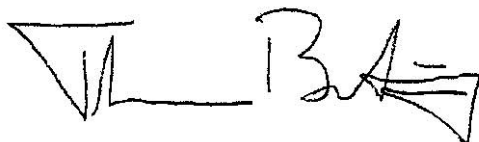
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

